

lyder saaledes: „Stege Kirke er i arkitektonisk Henseende saa interessant, at der burde arbejdes hen til Foretagelse af forskellige mindre Arbejder, hvorved Forhold, der nu forstyrre Arkitekturen, kunde ændres“. Denne Erklæring i Forbindelse med den Opmærksomhed, der var vakt for denne mærkelige Kirkes Arkitektur ved et Møde, som blev afholdt i selve Kirken, hvor Pastor, Dr. H. F. Rørdam, Professor Fenger og Professor Kornerup talte, førte til, at Kirkeinspektionen lod udarbejde et Forslag til en Restaurering af Kirken, og den 27. Januar 1903 indsendte den til Ministeriet et Andragende om en Restauration af Kirken paa Statens Regning. Samme Aar lod Kirkeministeriet afholde et særligt Syn over Kirken, og denne Synsforretning afholdtes af Direktør Møllerup, Stadsarkitekt Fenger og kgl. Bygningsinspektør Albert Jensen, og endvidere bistodes Synsmændene ved denne Løjlighed af Professor Storck. Samtlige disse slutte deres Erklæring saaledes: „Idet Synet udtaler sig paa det varmeste for Kirkens Restaurering af Hensyn til dens høje Ælde, dens karakteristiske Bygning, som tillader Beskueren at se de forskellige Tidsalderes Stilformer, og dens skønne storladne Former, som især træde frem i den saakaldte „Kirkehal“, anbefales det, at der ved Ministeriets Foranstaltning ad ekstraordinær Vej og paa Grundlag af de af Professor Storck udarbejdede Opmaalingstegninger skaffes Midler til at tilvejebringe Forslag til en Hovedrestauration af Stege Kirke, hvilket formentlig vil andrage et Beløb af 1,000 Kr.“ I Henhold hertil modtog Kirkeinspektionen en Skrivelse fra Kultusministeriet af 22. September 1903, hvori Ministeriet udtaler, at Ministeriet, naar der foreligger en paa Kirkens egen Foranstaltning udarbejdet Plan til en Hovedrestauration af Kirken, skal tage under Overvejelse, om der i et af de følgende Finansaar kan søges Bevilling paa Finansloven til en saadan Restauration. Stege Byraad og Stege Landsogneraad bevilgede straks og, saa vidt jeg ved, enstemmigt de 1,000 Kr., som vare nødvendige for at faa gjort disse Forarbejder, og disse Arbejder bleve saa udførte af Professor Storck, og efter at man havde modtaget en detaljeret Beskrivelse og Opmaalingstegninger fra ham, indsendtes der den 6. Juli 1904 et nyt Andragende til Kultusministeriet om den samme Sag. Men nu meddelte Kultusministeriet under den 13. August 1904, at en Betingelse for, at man vilde tage Spørgsmaalet om en Hovedrestauration af

Stege Kirke op, var, at Kommunerne selv vilde bidrage 10,000 Kr. Kommunerne vedtoge saa at yde disse 10,000 Kr. Derefter indsendtes paa ny Andragende i Aar den 5. Juni. Siden har man ikke hørt noget om denne Sag. Da nu denne Sag er saa vel forberedt, og da Stege By og Stege Landsogn beredvilligt har opfyldt de stillede Betingelser, og da Kirken, der maa betragtes som en Kirke, der ejer sig selv, kræver over 600 Kr. aarlig i Gennemsnit af Kommunerne til sin ordinære Drift og Vedligeholdelse, tillader jeg mig at anmode den højtærede Kultusminister om at foreslaa og det højtærede kommende Finansudvalg om at vedtage, at der paa Finansloven for 1906—07 bevilges $\frac{1}{3}$ af i alt 90,000 Kr. til en Hovedrestauration af Stege Kirke i Overensstemmelse med de af Professor Storck udarbejdede Tegninger og dertil hørende Overslag.

Med Hensyn til Gennemgravningen af Farvandet ved Grønsund, kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Stubbekøbing (Stub), idet jeg dog angaaende denne Sag eventuelt vil forbeholde mig min Stilling til Enkelthederne.

Endelig ønsker jeg at gøre en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Paa Finansloven for 1901—02 blev der bevilget 211,600 Kr. til delvis Uddybning af Bøgestrømsløbet, saaledes, at hvad der blev sparet, maatte anvendes til en Gennemgravning af Sandbarren ved Ulfshale. Af det nu sidst aflagte Statsregnskab fremgaar det, at der endnu er 46,000 Kr. tilbage, for hvilke der ikke er fundet Anvendelse. Jeg vil i den Anledning henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der er højlig Brug for hele den bevilgede Sum, idet disse Farvande endnu ere vanskelige at besejle, og for det enes Vedkommende er det umuligt for større Fartøjer. Hvad der er blevet udført ved Bøgestrømmen for det bevilgede Beløb, har bevirket, at Forholdene der ere blevne væsentlig bedre, end de vare. Men der er nogle Steder, hvor Lodserne og Skipperne klage over, at Farvandet er særlig ufarbart. Det ene Sted er ved de saakaldte fire Koste, det andet Sted er en Strækning fra Bøgekosten til Trindelkosten, en Strækning, der er bleven mig opgivet — jeg har ikke opmaalt det — til en Længde af mellem 1,000 og 1,200 Alen. Paa denne Strækning er Farvandet kun 150 Alen bredt og har en Dybde af 8 Fod, medens det i hele det øvrige Løb er 9 Fod eller derover og har